

Sygn. akt IV CNP 54/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi strony pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego
z dnia 2 czerwca 2011 r.,
w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko B. A.S. N. z siedzibą w N. (Słowacja)
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 lutego 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 2, 3, 4 i 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać: przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (pkt 2), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (pkt 4) oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5).

Rozpoznawana skarga strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 2 czerwca 2011 r. nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 pkt 2, 4 i 5 k.p.c.

Skarżąca nie przytoczyła podstaw skargi ani ich uzasadnienia, poprzestając jedynie na wskazaniu, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z art. 233 k.p.c. i art. 43 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, co stanowi spełnienie wymagania przewidzianego w pkt 3, a nie w pkt 2 powyższego przepisu. Jak wskazał Sąd Najwyższy między innymi w postanowieniu z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05 (OSNC 2006/7-8/140) postawienie przez ustawodawcę, jako dwu odrębnych wymagań, przytoczenia podstaw i ich uzasadnienia (pkt 2) oraz wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3), było zabiegiem w pełni świadomym i uzasadnionym, a zatem obu tych wymagań nie można utożsamiać. Wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, spełnia zatem jedynie wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., a nie wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.

Przytoczenie podstaw skargi i ich uzasadnienia (pkt 2) wymaga wskazania przepisów prawa materialnego lub procesowego, które zostały naruszone oraz pogłębionego wyjaśnienia, na czym to naruszenie polegało.

Rozpoznawana skarga nie spełnia tego wymagania.

Nie spełnia również wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż nie przedstawia pogłębionego wyводу określającego postać i charakter szkody, czas jej wystąpienia oraz związek przyczynowy z wydaniem zaskarżonego

wyroku jak również dowodów lub innych środków uwiarygodniających powstanie szkody (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, niepubl. oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Nie spełnia wreszcie także wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., gdyż skarżący poprzestał na stwierdzeniu, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, podczas gdy Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, iż spełnienie omawianej przesłanki wymaga przeprowadzenia wyodrębnionego, pogłębionego i wyczerpującego wyводу prawnego zawierającego analizę wszystkich dostępnych środków prawnych i wykazania, iż ich zastosowanie było niedopuszczalne, niemożliwe lub z innych przyczyn nie mogłoby odnieść skutku (porównaj między innymi postanowienia z dnia 17 sierpnia 2005 r. I CNP 5/05, OSNC 2006/1/17, z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140 i z dnia 3 czerwca 2011 r. II CNP 14/11, niepubl.).

Biorąc wszystko to pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę.